

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 16. prosince 2011 o stížnosti odsouzeného **Aleše Pašíka**, nar. 13. 10. 1967, posledně bytem Karviná, Havířská 31, t.č. ve výkonu trestu ve Věznici Rýnovice proti usnesení Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 28. června 2011, č.j. 3 PP 22/2011-17

t a k t o :

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu se stížnost **z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením byla podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku zamítnuta žádost odsouzeného Aleše Pašíka o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání čtyř let, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 30. 9. 2005, sp.zn. 34 T 9/2000 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 4. 2008 sp.zn. 5 To 6/2005. Proti tomuto usnesení podal odsouzený v zákonné lhůtě stížnost.

Odsouzený v současnosti vykonává trest odnětí svobody v trvání čtyř let, ke kterým byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 30. 9. 2005, sp.zn. 34 T 9/2000 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 4. 2008 sp.zn. 5 To 6/2005 za spáchání trestného činu zpronevěry podle § 248 odst. 3 trestního zákona. Polovinu trestu odsouzený vykonal 2. 2. 2011. Zařazen je ve věznici s dozorem.

Odsouzený u veřejného zasedání ke své žádosti uvedl, že žádost o podmíněné propuštění si podal z důvodu, že se ve výkonu trestu odnětí svobody vyučil. Chce si najít práci. Trestné činnosti, které se dopustil již v roce 2000, velmi lituje. Škodu pravidelně dle svých možností splácí.

Z hodnocení věznice, které bylo u veřejného zasedání přečteno, bylo zjištěno, že odsouzený byl vazebně stíhán ve Vazební věznici Ostrava, následně ve výkonu trestu ve Věznici Mírov a následně byl přeřazen do Věznice Rýnovice. K zaměstnancům věznice se choval slušně a ukázněně. Aktivně se zapojoval do brigádnických prací, konflikty nevyhledával. Byl celkem šestkrát kázeňsky odměněn, kázeňsky trestán nebyl. Od července 2009 je zařazen v I. prostupné skupině vnitřní diferenciaci věznice. Program zacházení plní.

Vychovatel po řádném poučení u veřejného zasedání uvedl, že k odsouzenému nemá žádné negativní poznatky.

U veřejného zasedání byl přečten opis rejstříku trestů, ze kterého je zřejmé, že odsouzený v něm má jeden záznam, a to již z roku 1996. Odsouzený se tehdy dopustil trestného činu nenastoupení služby v ozbrojených silách dle § 269 tehdy účinného trestního

zákonu, za což byl tehdy odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku, jehož výkon mu byl odložen na dobu dvou let. Ve zkušební době se osvědčil a tudíž se na něj hledí, jako by nebyl trestán. K tomuto odsouzení tudíž soud při rozhodování o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody nemohl přihlížet.

Z vyjádření magistrátu města Karviná bylo nicméně zjištěno, že odsouzený byl v místě bydliště dvakrát projednáván za přestupek na úseku porušení občanského soužití, a to jednou v roce 1991 a jednou v roce 1995.

Do výkonu trestu byl odsouzený dodán Policií ČR až dne 1. 2. 2009 na základě příkazu k zatčení vydaného Okresním soudem v Ostravě, neboť odsouzený se nezdržoval na adrese svého trvalého pobytu a nebylo tak možno mu doručit výzvu k nastoupení výkonu trestu.

Okresní soud v Jablonci nad Nisou (dále též „soud prvního stupně“) po takto provedeném dokazování dospěl k závěru, že odsouzený nesplnil podmínky pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody tak, jak je stanoví § 88 odst. 1 tr. řádu. Jedna z podmínek je ta, že odsouzený ve výkonu trestu odnětí svobody svým chováním a plněním svých povinností prokáže polepšení. V tomto případě lze konstatovat, že účel výkonu trestu je u odsouzeného plněn, neboť odsouzený plní program zacházení od počátku výkonu trestu a je zařazen do I. prostupné skupiny vnitřní diferenciaci. Odsouzený má mnoho kázeňských odměn. Další z podmínek pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody je ta, že lze od odsouzeného v budoucnu očekávat, že povede řádný život s ohledem na předcházející způsob života odsouzeného. Soud v daném případě nemohl přihlížet k odsouzení obviněného z roku 1996, neboť toto odsouzení již bylo zahlazeno a na odsouzeného se, pokud jde o toto odsouzení hledí, jako by nebyl trestán. Soud však přihlédl k tomu, že odsouzený byl v místě bydliště opakovaně (dvakrát) trestán za přestupek na úseku občanského soužití. Dle § 88 odst. 3 tr. zákoníku účinného od 1. 1. 2010 přihlédne soud prvního stupně při rozhodování o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody též k tomu, zda odsouzený včas nastoupil do výkonu trestu. Vzhledem k tomu, že odsouzený musel být do výkonu trestu dodán policií, dospěl soud k závěru, že tato podmínka splněna nebyla a žádost odsouzeného Aleše Pašíka zamítl.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený v zákonné lhůtě stížnost. Poukázal zejména na to, že trestní řízení proti němu probíhalo již od roku 2000. Ve věci opakovaně rozhodovaly soudy, v řízení docházelo k průtahům, aniž by to odsouzený nějak zavinil a teprve až v roce 2008 usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 4. 2008 sp.zn. 5 To 6/2005 bylo postaveno najisto, zda a k jakému trestu má nastoupit. Vyhlášení tohoto usnesení se navíc ani nezúčastnil, neboť již dříve ve smyslu § 202 odst. 5 tr. řádu požádal soud, aby se veškerá hlavní líčení a jednání konala v jeho nepřítomnosti. Je sice pravda, že se v roce 2009 již nezdržoval pravidelně v místě svého trvalého bydliště, avšak před státními orgány se nijak úmyslně neskrýval. Bydlel v té době v Ostravě v bytě svojí manželky. S ní tu již od roku 2006 pečoval o její dvě děti z prvního manželství, které si odsouzený v roce 2007 osvojil. Státním orgánům (zejména orgánu sociálně-právní ochrany dětí) bylo místo jeho pobytu známo, byť odsouzený připouští, že opomenul s místem svého současného pobytu seznámit soud rozhodující v uvedené trestní věci.

Krajský soud z podnětu včas podané stížnosti přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost výroku napadeného usnesení i postup řízení, které mu předcházelo a dospěl k závěru, že stížnost není důvodná.

Podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku po výkonu poloviny uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život. Podle § 88 odst. 3 tr. zákoníku soud při rozhodování přihledne také k tomu, zda odsouzený včas nastoupil do výkonu trestu a zda částečně nebo zcela nahradil či jinak odčinil škodu nebo jinou újmu způsobenou trestným činem.

Smyslem podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody není to, aby za dobré chování, případně za dobrou práci ve výkonu trestu byl pachatel automaticky propuštěn po odpykání stanovené doby na svobodu. Podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody je na místě jen tehdy, jestliže jsou splněny všechny zákonem dané podmínky.

Soud prvního stupně správně zohlednil, že odsouzený musel být do výkonu trestu dodán policií. Měl si být totiž vědom, že již od roku 2000 je trestně stíhán za spáchání trestného činu, za který byl ohrožen trestní sazbou v rozmezí od 2 do 8 let a této skutečnosti měl přizpůsobit i své postoje a komunikaci se státními orgány. Stejně tak soud prvního stupně správně přihlédl i k ne zcela nezávadnému chování odsouzeného v místě bydliště, když byl opakovaně projednáván za přestupek.

Odsouzeným namítané průtahy v původním řízení, kdy byl za trestný čin spáchaný v roce 2000 pravomocně odsouzen až v roce 2008, nemohou být hlediskem pro rozhodnutí v tomto řízení o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody a zdejší soud je nemohl ve svém rozhodnutí zohlednit.

Stížnost odsouzeného Aleše Pašíka nebyla proto shledána důvodnou a byla proto § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Liberci dne 16. prosince 2011

JUDr. Lubomír Vyorálek
předseda senátu